

ZBIÓR
RAPORTÓW NAUKOWYCH

СБОРНИК
НАУЧНЫХ ДОКЛАДОВ

Teoretyczne i praktyczne
innowacje naukowe

Теоретические и практические
научные инновации

29.01.2013 - 31.01.2013

29.01.2013 - 31.01.2013

Część 3/3

Часть 3/3

Kraków
2013

Краков
2013

Teoretyczne i praktyczne innowacje naukowe

17. Golodniuk L. S.....	86
INFORMATIVE - TRAINING ENVIRONMENT OF A MATHEMATICS LESSON	
18. Костева Ю.І.....	94
ПЕРЕОРІЄТАЦІЯ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ ОСВІТИ НА ГУМАНІСТИЧНЕ МИСЛЕННЯ	
19. Ліфінцев С.М.	96
ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	
20. Матвєєва К.С.....	100
АНАЛІЗ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК АНГЛІЙСЬКОГО МОВЛЕННЯ У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	
21. Медведєва Є.В.....	109
ОСОБИСТІСНИЙ КОМПОНЕНТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ ДО СПІВРОБІТНИЦТВА З УЧНЯМИ	
22. Елькін М.В., Тодорова О.В	112
АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МЕНЕДЖЕРА ОСВІТИ	
23. Заскалета С. Г.	116
СПІВРОБІТНИЦТВО КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ	
24. Бойко В. П.	122
МОТИВАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ	
25. Горпініч Т. І.	124
ВПЛИВ КОГНІТИВНИХ СТИЛІВ СТУДЕНТІВ НА ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	
26. Гуменна І.Р.	127
СТРУКТУРА ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ	
27. Кожевникова А.В.	130
АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО СУБ'ЄКТ-СУБ'ЄКТНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕДАГОГІЧНИМ ПРОЦЕСОМ	
28. Клищ Е.А.	138
РОЛЬ МЕЖПРЕДМЕТНИХ АССОЦІАЦІЙ В ОБУЧЕНИИ РОДНОМУ И ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКАМ	
29. Конюхов С.Л., Федотов В.В.	143
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПРОГРАМІСТІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	
30. Михайленко А.В.	145
ЧИТАННЯ ЯК ВІД МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
31. Тиришкина К.В.	148
ИНТЕГРИРОВАННЫЙ ПОДХОД ПРИ ОБУЧЕНИИ МАТЕМАТИКЕ В КЛАССАХ ГУМАНИТАРНОГО ПРОФИЛЯ	

Теоретические и практические научные инновации

32. Тишик І.С.	150
ФОРМУВАННЯ МІЖЕНТІЧНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ В МАГІСТРАТУРІ	
33. Чемоніна Л. В.	153
РОЛЬ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ У ФОРМУВАННІ МОВНО-МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	
34. Барсукова Н.С.....	155
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ	
35. Лук'янченко О.М.	157
ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ В СУЧASNІЙ ШКОЛІ ВЧИТЕЛЕМ МУЗИКИ	
36. Васильєва О.В.	160
ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА ІЗ СТУДЕНТАМИ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ В ХОРОВОМУ КЛАСІ	
37. Бондарева Г.Я.	163
ФОРМИРОВАНИЕ ГРАЖДАНСКОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ ШКОЛЬНИКОВ В ПРОЦЕССЕ ВНЕУРОЧНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАННАЯ ЛИТЕРАТУРА	
38. Viktorova L., Korotun O.	168
SYSTEM OF FOREIGN LANGUAGE AND PROFESSIONAL TRAINING OF STUDENTS IN UKRAINE	
39. Кольєва Н.С., Жангужина А.Е., Шалабаєва Д.Д., Балябкина А.П.	174
ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ ЭКСПЕРИМЕНТ КАК ОДИН ИЗ ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИХ МЕТОДОВ СОВРЕМЕННОЙ НАУКИ	
40. Кольєва Н.С., Шалабаєва Д.Д., Жангужина А.Е., Балябкина А.П.	179
РЕЗУЛЬТАТЫ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ЭКСПЕРИМЕНТА ПО ВНEDРЕНИЮ ТЕХНОЛОГИИ ОБУЧЕНИЯ ДИСЦИПЛИН СТУДЕНТОВ-БАКАЛАВРОВ СПЕЦИАЛЬНОСТИ 5В011100 «ИНФОРМАТИКА»	
41. Фадеева О. А.....	182
«КОЛЛЕКТИВНОЕ ТВОРЧЕСТВО, КАК СРЕДСТВО АКТИВИЗАЦИИ ТВОРЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА УЧАЩИХСЯ»	



методології процедурного та структурного програмування з подальшим переходом до об'єктно-орієнтованого, оскільки такий підхід дозволяє ефективно вирішувати завдання формування у студентів алгоритмічної культури [1, с. 103].

Одним з інструментів підвищення якості підготовки майбутніх програмістів є організація систематичної самостійної роботи студентів, метою якої є поглиблення знань і умінь, отриманих під час аудиторних занять, розвиток індивідуальних здібностей студента. Її зміст визначається на основі навчальних планів і навчальних програм дисциплін, а також потреб підготовки фахівців [3, с. 319].

Виділяють такі типи самостійних робіт, що відрізняються за характером пізнавальних завдань: відтворювальні роботи за зразком; реконструктивно-варіативні; частково-пошукові; дослідницькі [2, с. 54]. На думку О.О. Кузнецової, самостійна робота, яка виконується за зразками, має низьку ефективність, тому основні зусилля необхідно спрямовувати на формування умінь працювати без сторонньої допомоги [3, с. 322]. Наприкінці відзначимо, що відомі науковці, зокрема, Ф. Брукс, Н. Вірт, Д. Грис, Е. Дейкстра, Б. Шнейдерман, висловлюють думку про те, що програмування – це творчий процес, який відбувається в умовах достатньо жорсткої дисципліни. Вважаємо, що формування відповідного стилю мислення і навичок роботи неможливе без систематичної самостійної роботи.

Література:

- Гришко Л.В. Порівняльний підхід до навчання основам програмування студентів технічних спеціальностей ВНЗ / Л.В. Гришко // Теорія та методика навчання математики, фізики, інформатики: Зб. наук. праць. Т. 3. – Кривий Ріг: Видавничий відділ НМетАУ, 2003. – С. 101–106.
- Гусак Л.Є. Особливості укладання навчальних посібників для самостійної роботи студентів в умовах кредитно-модульної системи навчання / Л.Є. Гусак, Л.Є. Смалько // Проблеми сучасного підручника: Зб. наук. праць. Випуск 7. – Інститут педагогіки АПН України. Волинський національний університет ім. Лесі Українки. – Київ – Луцьк, 2007. – С. 51-56.
- Кузнецова О.О. Особливості самостійної роботи студентів в як складової навчального процесу / О.О. Кузнецова // Болонський процес: перспективи розвитку вищої освіти України. – К.: ДП „Видавничий дім „Персонал”, 2008. – С. 319 – 323.
- Малорян В.Л. Проблемы обучения современному программированию / В.Л. Малорян // Теорія та методика навчання математики, фізики, інформатики: Зб. наук. праць. Т.3. – Кривий Ріг: Видавничий відділ НМетАУ, 2003. – С. 222 – 231.

Михайлена А.В.

Викладач Національного Технічного Університету України, "КПІ"

ЧИТАННЯ ЯК ВІД МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Читання як вид мовленнєвої діяльності є однією з головних практичних цілей навчання іноземної мови в середній школі. Проте не меншу роль відіграє читання у навчальному процесі як засіб навчання. Воно допомагає в оволодінні мовним матеріалом, в його закріпленні та нагромадженні. Так, мнемічна діяльність, яка супроводжує процес читання, забезпечує запам'ятовування лексичних одиниць, зв'язків між ними, а також граматичних явищ, наповнення граматичних структур порядку слів у структурах та ін. Читання допомагає удосконалювати вміння усного мовлення: під час читання як угоролос, так і про себе функціонують провідні мовні аналізатори - слухові та мовленнєво-рухові, характерні для говоріння. [2]

Читання має багато спільного з аудіюванням та письмом. Для цих трьох видів МД характерними є функціонування мовленнєво-рухового аналізатора у внутрішньому мовленні.

Читання іншомовних текстів розвиває мислення учнів, допомагає усвідомити особливості системи іноземної мови і глибше зrozуміти особливості рідної. Інформація, яку отримує учень з іншомовних текстів, формує його світогляд, збагачує країнознавчими знаннями про історію, культуру, економік політику, побут країни, мову якої він вивчає. Велика розумова робота, котра виконується читачем з метою проникнення у зміст тексту, розвиває мовну здогадку та антиципацію, самостійність у подоланні мовних та смислових труднощів, інтерес до оволодіння іноземною мовою.

Читання іноземною мовою як комунікативне уміння та засіб спілкування є, поряд з усним мовленням, важливим видом мовленнєвої діяльності та найбільш розповсюдженим способом іншомовної комунікації, яким учні середньої школи мають оволодіти згідно з вимогами чинної програми та Державного стандарту з іноземних мов. В історичному плані читання виникло пізніше усного мовлення, проте на його основі, і стало важливим засобом спілкування та пізнання. Завдяки читанню, яке робить доступною будь-яку інформацію, передається досвід людства нагромаджений у найрізноманітніших сферах трудової, творчої, соціально-культурної діяльності. Уміння читати дає можливість випускникам школи у своїй подальшій роботі та навчанні користуватися літературою на іноземній мові для пошуку інформації за фахом, задоволення своїх читацьких чи творчих інтересів, удосконалення умінь усного мовлення і т. ін.

Читання є рецептивним видом мовленнєвої діяльності, який включає техніку читання (ТЧ) і розуміння того, що читається, і відноситься до письмової форми мовлення. У зв'язку з цим виділяють змістовий та процесуальний аспекти діяльності читання. Змістовий аспект читання залежить від процесуального і полягає в досягненні розуміння інформації, яка сприймається читачем, завдяки декодуванню графічних знаків та смислових зв'язків тексту [3].

Teoretyczne i praktyczne innowacje naukowe

Розрізняють два основних рівні розуміння тексту: рівень значення і рівень смыслу/змісту (хоча кожен з них ще включає по декілька проміжних рівнів). Перший пов'язаний із встановленням значень сприйнятих мовних одиниць та їх безпосередніх зв'язків, другий - з розумінням змісту тексту як цілісної мовної одиниці. У зв'язку з цим навички та вміння, які забезпечують розуміння тексту, умовно поділяють на дві групи, хоча процеси сприймання та осмислення відбуваються одночасно. Перша група — це навички, які пов'язані з технічним аспектом читання. Вони забезпечують безпосередній акт сприйняття графічних знаків та співвіднесення їх з відповідними значеннями; друга група — це вміння, які забезпечують смысловий аспект читання: встановлення смыслових зв'язків між мовними одиницями тексту, досягнення розуміння змісту, замислу автора, тобто розуміння тексту як завершеного мовленневого твору. Щоб досягти такого рівня розуміння, навички техніки читання мають бути граничне автоматизованими, завдяки чому увага читача повністю зосереджується на смысловій переробці тексту.

Той, хто читає, як правило, завжди прагне отримати інформацію найбільш економним способом, тому його читання відбувається в різному темпі і характеризується гнучкістю як ознакою зрілого читання.

У процесі навчання іноземної мови в середній школі необхідно сформувати уміння читання на комунікативно достатньому рівні, з тим щоб учні могли розуміти:
а) основний зміст нескладних автентичних текстів та
б) досягти повного розуміння складніших за змістом і структурою текстів різних жанрів: суспільно-політичних, науково-популярних, художніх (адаптованих). Учнів потрібно навчити користуватися двомовними словниками та різними довідковими матеріалами.

Так, на початковому ступені (5-6 класи) основним завданням є розвиток навичок техніки читання у голос і про себе/мовчки і досягнення швидкості читання, яка становить 300 друк. знаків/хв. Це включає роботу з укріплення асоціацій між буквами та звуками, формування зорово-графічних та слухово-моторних зв'язків, які сприяють миттевому впізнаванню і розумінню значень слів: розширення поля читання, синтагматичного членування речень та встановлення смыслових зв'язків між компонентами речення і цілими реченнями тексту; розуміння змісту навчальних текстів, що побудовані на засвоєному матеріалі. У зв'язку з цим розуміння змісту прочитаного можливе без мовного чи смыслового аналізу.

На середньому ступені (7-9 кл.) ставиться завдання навчити учнів читати вголос і про себе складніші тексти пізnavального характеру, що представлени у підручнику та в читанці. Учні повинні здогадуватися про значення незнайомих слів на базі контексту, словотворчих елементів, співзвучності зі словами рідної мови. Для визначення значення незнайомого слова використовується морфологічний або структурно-смысловий аналіз.

З метою подолання труднощів розуміння тексту проводиться лексичний, граматичний, структурний та смысловий аналіз, використовується переклад [4].

Учні вчаться користуватися двомовним словником.

На старшому ступені учні повинні уміти читати без словника з метою отримання основної інформації, або зі словником — для повного розуміння змісту тексту, що включає до 6% незнайомих слів. Використовуються нескладні автентичні

Теоретические и практические научные инновации

тексты суспільно-політичної, науково-популярної та художньої літератури. Удосконалюються прийоми прогнозування на рівні слова (мовна згадка) та на рівні тексту (антиципація) [1].

Література:

1. Державний освітній стандарт з іноземної мови (загальна середня освіта) V-IX класи /керівн. автор. колективу С. Ю. Ніколаєва.— К.: Ленвіт, 2003. — 32с.
2. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. — К.: Ленвіт, 1999.
3. Методика интенсивного обучения иностранным языкам /под ред. Бухбиндера и Китайгородской. — К.: Вища школа, 2001.
4. Настольная книга преподавателя иностранного языка: Справочное пособие/ Е. А. Маслыко, П. К. Бабинская, А. Ф. Будько и др. — Минск: Вышэйш. школа, 2001.